

Egy alsóbbrendű Isten gyermekei

Israel Shamir
„Children of a Lesser God”
című írásának magyar fordítása

A nagyok és hatalmasok, köztük Colin Powell, az USA külügyminisztere, Johannes Rau német elnök és Moshe Katsav izraeli elnök összejöttek Berlinben az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezetnek (EBESZ) az antiszemitizmus elleni harccal foglalkozó értekezletén. Kijelentették, hogy „az izraeli-palesztin ellen-

leptem volna őket meg.

tét a világméretű antiszemita érzelmek leplezésére szolgál”, ahogy a Ha'aretz ma beszámolt róla. Engem nem hívtak meg az értekezletre, de ha megtehettem volna, a következő beszédem

Egy alsóbbrendű Isten gyermekei

Excellenciás Uraim!

Ez az értekezlet valóban rendkívül fontos történelmi esemény, amely csak Nagy Konstantin Milánói Rendeletével vagy a Katolikus Egyház Niceai Zsinatával mérhető össze. Nem vagyok biztos abban, hogy önök mindnyájan teljesen értik-e, amit tettek, és hogy mi a jelentése annak a kódszónak, hogy „harc az antiszemitizmus ellen”.

Önök elfogadták egy alsóbbrendű Isten gyermekeinek a másodrendű állapotát, amikor bírósági eljárást indítottak Norman Finkelstein „A Holokauszt Ipar” c. könyvének a kiadója ellen és megengedték az ADL (Rágalmazás Elleni Liga) ügynökeinek, hogy izraeli zászlókkal és Bomber Harris képeivel vonuljanak Berlin utcáin. Önök elfogadták, hogy az önök vére olcsó. Ne legyenek meglepve, ha folyó is fog, mihelyt a palesztinok készletei elapadnak.

Mondjuk meg először, hogy mit nem jelent. Az önök „harca az antiszemitizmus ellen” nem egy üldözött, kis nép védelme. Ha az volna, akkor védenék az ostromlott palesztinokat is. Az nem harc a rasszizmus ellen, mert önök támogatják Palesztinában a rasszista apartheidet. Az nem harc a zsidóellenes megkülönböztetések ellen, mert olyan nincs. Moszkvától Párizsig és New Yorkig zsidók foglalják el a hatalom valódi csúcsait.

Az nem a zsidók életének a védelme, mert az egyetlen zsidó, aki Európában megsebesült, a saját konyhakésével vágta meg magát, hogy hírbe hozzon egy moszlimot. Az nem a zsidó vagyon védelme, mert a zsidók az egyetlen nép a földön, amelyek visszakaptak minden vagyont, amelyre az őseik valaha is jogot formáltak Berlin-től Bagdadig. Az önök „antiszemitizmus elleni harcának” semmi köze sincs a rég halott történelmi antiszemitizmushoz, a zsidóellenes fajelmélethez. Szemiták és zsidó leszármazottak a csatátér mindkét felén megtalálhatók.

Az önök „harca az antiszemitizmus ellen” elvileg teológiai, és a következő évszázados kérdéssel kapcsolatos:

„Minden ember egyenlőnek születik-e, egyformán fontos-e, és egyformán közel van-e Istenhez? Vagy a zsidók kiválóbbak, különlegesebbek Isten szemében, az emberiség maradványát pedig egy alsóbbrendű Isten gyermekeivé fokozzák le?” Az első változatot szent Pál állította határozottan. A másodikat Kaifás tűzte a zászlajára. Szent Pál antiszemita volt Kaifás szemében, mert tagadta a zsidók felsőbbrendűségét.

Nem számít, hogy a palesztinokat élve befalazzák egy 25 láb (kb 7,5 m) magas fal mögé; hogy az olajfa ligeteket leradírozzák és a kutakat lerombolják; az a fontos, hogy „Izraelt és a vezetőit ne démonozzák és gazemberezék”.

Ma, excellenciás uraim, önök választottak, és mint annak idején Poncius Pilátus, önök előnyösebbnek látták Kaifás mellé állni. Nem számít, hogy a palesztinokat élve befalazzák egy 25 láb (kb. 7,5 m) magas beton fal mögé; hogy az olajfa ligeteket leradírozzák, és a kutakat lerombolják; az a fontos, hogy „Izraelt és a vezetőit ne démonozzák és gazemberezék”, ahogy az önök kollégája, Colin Powell mondta. Ez ezután már nem politikai, hanem teológiai kérdés, mert a zsidó felsőbbrendűségbe vetett hit a Pax Americana hivatalos vallása, ugyanúgy, ahogy a kereszténység volt Nagy Konstantin napjaiban a Római Birodalomé. Ennek a kihangsúlyozására önök megtiltották a náci jelképek használatát az izraeli politikával kapcsolatban, de megengedték, hogy Hitler horogkeresztjét Krisztus keresztjére ültessék.

KETTŐS MÉRCE: Önök megtiltották a náci jelképek használatát az izraeli politikával kapcsolatban, de megengedték, hogy Hitler horogkeresztjét Krisztus keresztjére ültessék.

Önök behódoltak az új vallásnak, amelyet amerikai tankok, dollárok és mozik hoztak át Európába az óceánon keresztül; a kevés kiválasztott, az ember gyártotta táj, a gazdasági szabadság, az elidegenedés és a gyökértelenség, a nem választottak irányában az együttérzés és a szentség tagadása új zsidó vallását. Önök ma közzé tették hogy a judaista eszmék és értékek képezik az Új Világrend alapját, amelynek a fenntartására önök elkötelezték magukat a együttérzés és egyenlőség keresztény eszméi helyett. Önök visszahozták Európát a Niceai Zsinaton legyőzött ariánus eretnecség idejébe és meggyalázták Krisztust. Az önök minden határon túlmenő aggodalma a zsidók jólétéért az önök behódolásának a jele.

Önök valószínűleg „realistának és gyakorlatiasnak” tartják magukat, akik nem sokat törődnek ezzel a vallásos handabandával. Ha önök realisták és gyakorlatiasak volnának, megfontolnák, hogy a zsidó felsőbbrendűség tudomásul vétele mit jelent az ÖNÖK számára, ha már önöket nem érdeklik a palesztinok és irakiak. Kinyitom a Jerusalem Post 2004. 04. 22-es számát és olvasom az önök új felettéseinek a szavait:

„Nekem nem csak Németországgal vannak gondjaim, hanem mindennel és mindenütt, ami német. Én nem érvelek, és nem izgatom magam. Én egyszerűen letörültem Németországot és lakóit a földgömbömről.” - írja Matti Golan, a vezető izraeli újságnak, a Ha'aretznek és a Globesnak, a zsidó gazdasági elit lapjának a volt fő-

szerkesztője. Matti Golan nem lázító, nem zsidó vallási fanatikus, aki a goyoknak még az Ádámtól és Évától való származását is tagadja. Valóban oldalak százait tudnám megtölteni hasonló, vagy még rosszabb idézetekkel a Khabbad könyveiből vagy a Kabbala varázslókból. De Golan nem kabbalista és nem szélsőséges, hanem egy egészséges, vallástalan, vonalas és befolyásos zsidó értelmiségi. Amikor ezen a cikken vitatkoztak az IsraelForum.com-on az interneten, a jellegzetes zsidó vélemény így hangzott: „Matti Golan kiemelkedő zsidó újságíró és rovatvezető. Ő olyan eszméket képvisel, amelyet az izraeli zsidók túlnyomó többsége magáénak vall e tárgykörben, beleértve a saját véleményemet.” Ha én német volnék, kétszer is meggondolnám, hogy ellássam-e az ő országát atomrakétával felszerelhető tengeralttjárókkal, nehogy „egyszerűen lesöpörje Németországot és a lakosságát a térképről”.

Rau: „Az elmúlt évtized folyamán az antiszemitizmus állt az izraeli kormánypolitika bírálatának a háttérében.”

Szerintem Golan rasszista gyűlöletre és népirtásra hívott fel. Önök megvitathatnák ezt; de önök inkább kárhoztatják Mahathirt, vagy egy békeharcost, aki az egyenlőségért harcol Palesztinában. Az önök kollégája, a német elnök, Johannes Rau mondta: „Mindenki tudja, hogy az elmúlt évtized folyamán kemény antiszemitizmus állt az izraeli kormánypolitika bírálatának a háttérében.” Ezt egy héttel azután mondta, hogy egy 4 éves kis Asma Gázában a szobájában fulladt meg az izraeli könnygáztól 2004. 04. 23-án, egy évvel azután, hogy Rachel Corrie-t eltaposta egy izraeli bulldozer. Ezért mindenki, aki „antiszemitizmust” mond, egyetért Asma és Rachel halálával.

Önök megvetést keltenek, ami veszélyes önökre. Egy nagy példányszámú izraeli napilapban, a Maariv-ban (2004.04.24.) Dan Margalit, az izraeli újságíró szupersztárja ír arról az emberről, aki megpróbálta figyelmeztetni önöket az izraeli atomerő súlyos veszélyére:

„Vanunu megjárta magát, mint egy szenvedő Mel Gibson, egy új Jézus, aki a börtönben szenved a kereszténységéért. Meg kell engednem, hogy ő diszkriminálva volt a kereszténysége miatt, de pozitív értelemben. Vanunu hazaárulása, kémkedése és megkeresztelkedése ellenére életben maradt, mert Izrael úgy kezelte őt, mint egy zsidót. Mindenki tudja, hogy mit tenne vele az izraeli Mossad, ha ő egy német atomtechnikus volna egy arab állam szolgálatában. Az effélék nevei Európai temetőinek a sírköveire vannak vésve.” (Ne keressék ezt a mondatot a Maariv angol nyelvű honlapján: onnan kiskálták.)

Az üzenet világos: egy goynak, különösen egy német goynak, a vére kevesebbet ér, mint egy zsidóé. És ezt önök elfogadták.

Izrael azzal hengegett, hogy a merénylői német műszakikat és tudósokat öltek meg - de Németország sosem tette szóvá. Egy bátor és nemes lelkű amerikai zsidó, John Sack, kiadott egy könyvet a zsidók embertelenségeiről, amelyeket német nemzetiségűek ellen követtek el a 40-es évek vége felé - Németország azonban nem vizsgálta a súlyos vádakot, nem követelte a bűnözők elítélését, sőt még a könyvet sem adták ki Németországban. Zsidók beismerték német hadifoglyok tömeges megmérgezését és egy kísérletet több millió német polgár megölésére, de Németország nem vizsgálta ezt ki, hanem még több katonai felszerelést és pénzt utalt át Izraelnek.

(folytatása a 11. oldalon)

EURÓPAI IDŐ – Az Európai Unióban szabadságát és önrendelkezését megteremteni kívánó erdélyi magyarság lapja – ISSN 1220-9929

Főszerkesztő: Horváth Alpár. Helyettes főszerkesztő: Stöffán György. Felelős szerkesztő: Simon Ildikó. Főmunkatárs: Borsos Géza, Kolumbán Sándor, Krasznai Zoltán.

A szerkesztőség postacíme: El-KIA, 520100 Sf.Gheorghe, C.P.: 15. Tel./fax: 0267-318 895. Honlap: <http://www.e-ido.com/> E-mail: europai_ido@e-ido.com

A kiadó címe: Európai Idő Kiadó, 520085 Sf.Gheorghe, Daliei 2., bl.44/C/1. Bankszámla: COD IBAN: RO42BRDE150SV03075641500 – BRD-GSG SUC. SF.GHEORGHE.

Főkönyvvitel: Illyés Veronika. Könyvvitel: Simon Ildikó. Terjesztés: az Európai Idő Terjesztőhálózat. Felelős terjesztő: El-KIA Kft. Nyomda: Europrint Nyomda – Csíkszereda

Az Európai Idő hasábjain szerző nevével, szignójával stb. megjelent írások illetve más forrásból átvett cikkek, illusztrációk nem föltétlenül tükrözik a szerkesztőség véleményét, s így felelősséget sem vállalunk ezek tartalmáért! A cikkekért minden esetben azok szerzői a felelősek.